

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เวลาที่ลูกยืนอยู่ที่สามแยก แยกแรกเป็นดินแดนของความทุกข์ แยกที่สองเป็นดินแดนแห่งความสงบและแยกที่สามเป็นดินแดนแห่งความสุข เวลาที่ตัดสินใจ (เลือก) ว่าลูกต้องการไปที่ใด
- คำถาม:** บนพื้นฐานของศรัทธาใจที่ลูกๆ สามารถอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสได้อย่างสม่ำเสมอ?
- คำตอบ:** ศรัทธาแรกที่ลูกควรมีคือเวลาที่ลูกกลายเป็นของใคร หลังจากที่เป็นของพ่อแล้ว, ไม่มีความจำเป็นใดที่ต้องอ่านพระเวทคัมภีร์หรือตำราศาสนาใด ศรัทธาที่สองลูกควรมีคือว่าสกุลของลูกนั้นเป็นสกุลเทพที่สูงส่งที่สุด ด้วยสำนึกนี้ลูกสามารถจดจำทั้งวงจร ผู้ที่รักษาสำนึกนี้ของพ่อและวงจรจะคงอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสอย่างสม่ำเสมอ
- เพลง:** ใครบางคนได้ทำให้ฉันเป็นของท่านและสอนให้ฉันยิ้ม

โอม ซานติ ก่อนอื่นใดลูกๆ ก็มีความสุขที่รู้ว่าเวลานี้ลูกเป็นของใคร จะไม่กล่าวว่าเวลานี้ลูกเป็นของกู ลูกจะต้องเป็นของพ่อ แม้กระทั่งว่าหลังจากที่ลูกละร่างของลูก, และแล้วลูกจะเป็นของพ่อ ที่นั่นลูกต้องเป็นของพ่อ ไม่มีความจำเป็นสำหรับพระเวทหรือคัมภีร์ใดๆ ทันทีที่เด็กถือกำเนิดพ่อของเขาก็เข้าใจว่าลูกเป็นนายของทรัพย์สมบัติของเขา นี่เป็นเรื่องของความสัมพันธ์ ลูกๆ รู้ด้วยเช่นกัน ในความเป็นจริงก่อนอื่นใดลูกๆ นั้นเป็นลูกๆ ของพ่อเหนือโลก, ชีพบาบา ก่อนอื่นเราคือดวงวิญญาณ และภายหลังเราก็ได้รับร่างกาย ลูกนั้นมีร่างกายและเวลานี้ลูกได้พบกับพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดแล้ว ท่านได้มาและให้คำแนะนำของท่านแก่ลูกแล้ว ลูกพูดว่า: บาบานั้นเป็นของท่านและไม่มีความสัมพันธ์อื่นใด ลูกได้กลายเป็นลูกๆ ของพ่อ ผู้เดียวนี้พูดว่า: พ่อไม่ใช่กู ผู้ถือศาสนาฯลฯ ชื่อของบราห์มากูมารและบราห์มากูมารีนั้นมีการเขียนเอาไว้บนกระดานและอย่างแน่นอนที่จะมีพ่อด้วยเช่นกัน ลูกเขียนว่าลูกคือบราห์มากูมารและ บราห์มากูมารี นี่คือการสัมพันธ์ใช้ใหม่ นั่นควรเป็นความสัมพันธ์ของแม่และพ่อ มีการร้องเพลงด้วยว่า: ท่านคือแม่และพ่อและพวกเราคือลูกๆ ของท่าน ราวกับว่าดวงวิญญาณจดจำสิ่งเหล่านี้เป็นนิรันดร์ เมื่อเราได้กลายเป็นลูกๆ ของท่าน, เราจะประกาศสิทธิ์ในมรดกของเรา ลูกรู้ว่าเวลานี้ลูกกลายเป็นของแม่และพ่อ ลูกคือลูกๆ ของชีพบาบาและดังนั้นอย่างแน่นอนที่ลูกได้จดจำพ่อและมรดก ลูกไม่ได้ถูกสอนจากตำราศาสนาใด ฯลฯ ลูกเพียงแต่มีศรัทธา เวลานี้ลูกเป็นของพ่อ ดังนั้นจงจดจำท่าน พ่อพูดว่า: ด้วยการจดจำพ่อ, ลูกจะกลายเป็นเช่นพวกเขา (ลักษมีและนารายณ์) สิ่งนี้ง่ายดายอย่างยิ่ง ลูกควรจะมีสติปัญญาที่กว้างไกล ท่านไม่ได้อธิบายสิ่งอื่นใดแก่ลูก ท่านเพียงแต่บอกลูกถึงสกุลของลูกและลูกได้วนไปรอบวงจรของ 84 ชาติเกิดอย่างไร ส่วนที่เหลือท่านปลดปล่อยลูกจากการศึกษาพระเวทและคัมภีร์ ฯลฯ ลูกต้องเฝ้าแต่เพียงจดจำพ่อ สิ่งนี้ได้อยู่ในสติปัญญาของลูก ด้วยว่าวงจรโลกหมุนไปอย่างไร ด้วยการล่วงรู้ถึงตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของวงจร, ลูกกลายเป็นผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใด ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ พ่อทำให้ลูกสดชื่นแจ่มใสตลอดกาล สิ่งนี้ง่ายดายอย่างยิ่ง, แต่ลูกก็ยังลืมอีก อะไรคือเหตุผลสำหรับสิ่งนี้? ลูกๆ ไม่เคยลืมพ่อแม่ของพวกเขา จดจำพ่อและมรดกและลูกจะคงอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสเสมอ เมื่อมีความทุกข์, ผู้คนก็จะจดจำแต่พ่อ อย่างแน่นอนที่พ่อให้ความสุขแก่ลูก เมื่อใครบางคนเป็นเหตุแห่งความทุกข์, พวกเขาก็พูดว่า: โอ บาบ! โอ พระเจ้า! ลูกเคยรำลึกในความทุกข์ระทมมาแล้วทุกชาติเกิด เวลานี้ทุกสิ่งได้มีการอธิบายแก่ลูกๆ อย่างง่ายดายมาก แม้ว่าลูกอาจจะไม่มีพลาณามัยที่ดี, แม้ว่าลูกอาจจะเจ็บป่วยอย่างมาก, ลูกก็ยังสามารถทำงานรับใช้ได้ เมื่อใครบางคนป่วย, ผู้คนก็บอกให้เขาพราวดชื่อของราม ที่นั่นเช่นกัน, แม้เมื่อลูกป่วย, ลูกก็สามารถบอกผู้อื่นว่า: จงจดจำชีพบาบาอย่างแน่นอนที่ลูกต้องเตือนผู้อื่นถึงสิ่งนี้ ลูกสามารถให้ความรู้แก่ผู้อื่นแม้ว่าลูกกำลังจะตาย ลูกเป็นลูกๆ ของดวงวิญญาณสูงสุด จงจดจำท่าน! ชีพบาบาเป็นพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดและท่านผู้เดียวเท่านั้นที่จะให้มรดกแก่ลูก เมื่อลูกมีความสนใจในงานรับใช้, ลูกจะให้ความรู้แก่ผู้อื่นแม้ว่าลูกกำลังจะตาย ไม่ควรจะเป็นว่าลูกนอนอยู่ในโรงพยาบาลแล้วลูกหยุดพูด ขอให้บางคำพูดเฝ้าแต่ออกมาจากปากของลูก สภาพของลูกควรจะมีดีมาก แม้ว่าลูกล้มป่วยลูกก็สามารถทำงานรับใช้ได้ อย่างมากมาย เมื่อเพื่อนฝูงและญาติมิตรของลูกมาเยี่ยมลูก ลูกก็จะบอกพวกเขาว่า: จงจดจำดวงวิญญาณสูงสุด ท่านผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ปกป้องทั้งหมด ดังนั้นจงจดจำชีพบาบา ท่านคือหนึ่งเดียวเท่านั้น ทุกคนได้รับมรดกจากผู้เดียวเท่านั้น ในความสัมพันธ์ทางโลก, ผู้ชายได้รับมรดก กุมารีกกล่าวได้ว่าสูงส่งเสียยิ่งกว่าบราห์มิน 100 คน ท่านนั้นสำหรับให้แก่ผู้ที่บริสุทธิ์ ลูกๆ กุมารีนั้นบริสุทธิ์ที่สุด เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าว: เราให้ท่านแก่กุมารี สิ่งนี้กล่าวได้ว่าเป็นการให้ท่านที่ยิ่งใหญ่ ในความเป็นจริงนั้นไม่ใช่การให้ท่าน แต่เวลานี้ลูกเป็นผู้ให้ท่าน ลูกพูดว่า: ฉันกำลังให้ลูกสาวของฉันแก่ชีพบาบา เพื่อให้เธอเป็นจักรพรรดินีแห่งสวรรค์ อย่างไรก็ตามกุมารีกควรที่จะเป็นผู้ที่ได้รับการศึกษาอย่างดีด้วยเช่นกัน เธอควร

จะเป็นคนจากสกุลเทพของเราผู้ที่เข้าใจทุกอย่างได้อย่างรวดเร็วทันทีที่ได้มีการอธิบายแก่เธอ เธอควรเป็นผู้ที่มีค่าต้องมารับใช้ บาบาก็ไม่ได้ให้ไปดูแลเด็กเล็กๆ นี่เป็นเรื่องง่ายมากที่จะอธิบายให้ใครก็ตามว่า: ชีพบาบาเป็นพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดของพวกเขา รูปภาพอยู่เบื้องหน้าลูก จงมองดู, ลูกกำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกของยุคทองนี้ ลักขมีและนารายณ์ได้รับมรดกของพวกเขาจากที่ใด? สิ่งนี้ง่ายตายอย่างยิ่งและเหตุนี้เองบาบากำลังให้ทำรูปภาพขนาดใหญ่ เวลานี้การแสดงนี้กำลังมาถึง จดจบ เราได้เคยเล่นบทบาทของ 84 ชาตีก่เกิดของเราแล้ว เวลานี้เราจะกลับไปหาบาบาและแล้วเราจะไปสู่โลกใหม่ บาบาของเราเป็นผู้สร้างของโลกใหม่ ท่านทำให้เรากลายเป็นนายของโลกนั้น เราแสดงวิธีการให้แก่ท่านเพื่อที่ท่านจะสามารถได้รับมรดกของความสุขที่สืบทอดมาจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ก่อนอื่นใดให้อธิบายว่า: นั่นคือดวงวิญญาณ นั่น, ดวงวิญญาณ, รับประทาน นั่น, ดวงวิญญาณ, เดิน ลูกจะต้องมีการฝึกฝนที่ดีมากในสิ่งนี้ สำนักที่เป็นร่างควรจะถูกตัดขาดไป ผู้ที่มีสำนักที่เป็นร่างจะจดจำญาติมิตรทางโลกของพวกเขา ผู้ที่มีสำนักเป็นดวงวิญญาณจะจดจำเพียงแต่พ่อเหนือโลกของพวกเขาเท่านั้น ขณะที่นั่ง, เดิน, เห็น, เคลื่อนไหวไปมา, ขอให้คงอยู่ในสติปัญญาของลูกว่า: นั่นคือดวงวิญญาณ ลูกต้องทำตามการกำหนดของพ่อ ชีพบาบากำลังให้กำหนดแก่ลูกว่า: คิดว่าตัวลูกเองเป็นดวงวิญญาณ ลูกต้องทำความเพียรพยายาม ลูกจะกลายเป็นสมาชิกของสวรรค์ อย่างไรก็ตามลูกจะต้องไม่มีความสุขกับสิ่งเล็กๆ น้อยๆ แม้ว่าลูกจะไปสู่สวรรค์, ลูกกลายเป็นลูกๆ ที่แท้จริง ผู้ที่จดจำบรรดาท่านนั้นที่กล่าวได้ว่าเป็นลูกๆ ที่แท้จริง หากมีการจดจำใครอื่น, และแล้วลูกก็กลายเป็นลูกเลี้ยง มีลูกๆ มากมายที่เฝ้าแต่จดจำทั้งสอง ผู้เดียวนี้คือพ่อผู้ให้มรดกของสวรรค์ที่ไม่สูญสลายแก่ลูก มีสกุลนี้และสกุลนั้นด้วยเช่นกัน ลูกได้รับความทุกข์จากสกุลนั้น อย่างไรก็ตาม, ลูกได้รับมรดกของความสุขชั่วคราว เวลานี้ลูกต้องตัดสินใจด้วยสติปัญญาของลูกว่า: การกำหนดใดที่เราจะไป? และเราควรจะไปที่ไหน? ไปทางโลกหรือทางเหนือโลก? สติปัญญาพูดว่า: หลังจากที่ไปของพ่อเหนือโลก, เหตุใดฉันจึงไม่ไปทางสวรรค์เล่า? ลูกต้องตายขณะมีชีวิตจากญาติมิตรทางโลกของลูก ด้วยการเป็นของพ่อเหนือโลก ลูกจะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ที่นี่ลูกกลายเป็นนายของนรก ดวงวิญญาณพูดว่า: นั่นควรจะไปเชื่อมโยงสติปัญญาของฉันกับที่ใด? ฉันควรจะไปสู่ดินแดนแห่งความสงบและความสุข หรือฉันควรจะไปที่นี่? ในความเป็นจริงไม่ควรมีแม้กระทั่งความคิดที่จะไปที่นี้ (ดินแดนของความทุกข์) ลูกอยู่ที่นี้มาชาติแล้วชาติเล่าแล้ว เวลานี้เราจะไม่มีวันปล่อยพ่อเหนือโลก ลูกๆ นั้นที่นี้เป็นการส่วนตัวเบื้องหน้าพ่อ ลูกไม่ได้มีญาติมิตรใดทางโลก สติปัญญาของลูกพูดว่า: เราจะไปหาบาบาในดินแดนแห่งการหลุดพ้นและดินแดนแห่งความสงบ ลูกควรจะไปแต่เข้าประตูและนั่งและไตร่ตรองในวิธีนี้ ลูกจะสนทนากับตนเองอย่างมากด้วยการนั่งในเวลานั้น การกำหนดใดที่ฉันควรจะไปในเวลานี้? เหตุใดฉันควรจะไปฝั่งนรก? มายาหลอกลวงลูกอย่างมากในสิ่งนี้ ในเวลานี้ลูกมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์แล้ว เวลานี้ลูกยืนอยู่บนฝั่ง ลูกรู้ว่าฝั่งนี้ไม่มีสิ่งใดนอกจากความทุกข์ ฝั่งนี้มีความสุขถึง 21 ชาตีก่เกิด พ่อพูดว่า: จงจดจำพ่อเพราะลูกต้องมาหาพ่อ มายาพูดว่า: ลูกต้องไปยังฝั่งโลก ฉันควรจะไปที่ไหน? ลูกได้พบหนทางแล้ว ในด้านหนึ่งเป็นหนทางสู่สวรรค์และอีกด้านหนึ่งเป็นหนทางสู่नรก มีสามแยก สามแยกเป็นที่ซึ่งถนนสามสายมาพบกัน เวลานี้เราควรจะไปในทิศทางใด? ถนนเส้นที่หนึ่งนั้นไปสู่การหลุดพ้น ถนนเส้นที่สองไปสู่การหลุดพ้นในชีวิตและถนนเส้นที่สามนั้นไปสู่नรก นี่เป็นการบรรจบกันของแม่น้ำสามสาย มีการบรรจบกันของถนนสามสายและเรากำลังยืนอยู่แยกหนึ่งในทางแยกนั้น ตัวอย่างของสามแยกนั้นดี เวลานี้เราควรจะไปที่ไหน? นรคนั้นกำลังจะถูกทำลาย มีความทุกข์มากมายที่นี่ เวลานี้เรายืนอยู่ที่สามแยกเราก็จะไม่หันกลับ บาบาได้นำเราออกจากถนนแห่งความทุกข์และนำเราไปสู่สามแยกแล้ว ลูกได้ออกมาหลังจากที่ได้ผ่านถนนแห่งความทุกข์มาชาติแล้วชาติเล่า เวลานี้สติปัญญาของลูกพูดว่า: เราควรจะไปสู่การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต เรานั้นจะไม่นั่งในดินแดนของการหลุดพ้นตลอดไป ไม่ใช่เราเป็นอิสระจากการเล่นบทบาทของเราและไม่ลงมามากครั้ง มันเป็นไปได้ที่อยูอย่างเป็นอิสระจากบทบาทของลูก ตามละคร, แน่นอนที่ลูกจะลงมามากครั้งหนึ่งและจะกลับไปเหมือนฝูงยุง ผู้ที่เห็นความทุกข์มากมายก็ควรที่จะสามารถมองเห็นความสุขมากเท่านั้นด้วยเช่นกัน บาบาสอนให้สมดุลที่ขัดแย้งกันในละคร: นั่นมีแม้กระทั่งผู้ที่มียุทธศาสตร์เล็กน้อยและมาที่นี้เป็นเวลาหนึ่งหรือสองชาตีก่เกิดเท่านั้นแล้วก็กลับไป เวลานี้ลูกกำลังยืนอยู่ที่สามแยก นั่นคือเป็นดินแดนแห่งความสงบและอีกหนึ่งนั้นเป็นดินแดนแห่งความสุข หากลูกปรารถนาที่จะไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ ดังนั้นให้เฝ้าแต่จดจำแต่ดินแดนแห่งความสงบ ลูกต้องจดจำการหลุดพ้น ผู้ที่ลงมามากมายเฝ้าแต่จดจำดินแดนแห่งการหลุดพ้นมากกว่าเพราะพวกเขาเคยอยู่ในดินแดนแห่งการหลุดพ้นเป็นเวลายาวนานกว่า ลูกจะจดจำดินแดนของการหลุดพ้นในชีวิต เราจะไปสู่สวรรค์ให้เร็ว ผู้คนเหล่านั้นปรารถนาจะอยู่ในการหลุดพ้น อัจชะ เพียงแต่เฝ้าจดจำพ่อ มีคุณประโยชน์ในสิ่งนั้นเช่นกัน หากบางคนต้องการอยู่ในดินแดนนิพพานและไม่ต้องการไปสู่ดินแดนแห่งความสุข และแล้วให้เข้าใจว่าบทบาทของสวรรค์ของผู้นั้นไม่ได้ปรากฏให้เห็น ลูกกำลังยืนอยู่ที่สามแยกของถนนที่นำไปสู่ดินแดนแห่งความสุข ลูกเป็นผู้ทำความเพียรพยายาม ผู้คนจะชอบโยคะที่แท้จริงของลูก อัจชะ เฝ้าแต่จดจำพ่อ ไม่จำเป็นที่จะต้องจดจำจริง ความรู้เป็นไปสำหรับผู้คนทุกศาสนา ลูกเข้าใจว่าไม่ว่าทุกคนจะประกาศสิทธิ์มากเพียงไรตามละคร เขาก็จะมาและประกาศสิทธิ์ตามสถานภาพของพวกเขาอีกครั้ง หากลูกต้องการไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้น, ให้

จดจำพอ หากลูกต้องการอยู่อย่างเป็นสุขเสมอ, ก็มีความสุขและความสุขที่นั่น ไม่ว่าใครบางคนเป็นของที่ได้ก็ตาม, เขาก็ต้องประกาศสิทธิ์ในมรดกนั้น พ่อคือผู้ประทานการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตสำหรับทั้งหมด หากใครบางคนจะใช้เพียงแค่หนึ่งหรือสองชาติเกิดเท่านั้น เขาก็จะมีประสบการณ์ของทั้งความสุขและความทุกข์ในชาติเกิดนั้นเช่นที่ยูงมาแล้วก็ไป นั่นไม่เรียกว่าเป็นชีวิตที่มีคุณค่า ลูกคือผู้ที่คงอยู่สดชื่นแจ่มใสเสมอ ลูกเป็นประชากรที่กำลังยืนอยู่ที่นั่น ลูกสามารถชี้หนทางของทั้งสอง ลูกสามารถไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้น ลูกควรจดจำทั้งสอง: ดินแดนแห่งการหลุดพ้นและดินแดนแห่งการหลุดพ้นในชีวิต ไม่มีความจำเป็นที่ต้องศึกษาคัมภีร์ ฯลฯ สำหรับสิ่งนี้ สิ่งนี้ง่ายมากสำหรับกุมารเพราะพวกเขาไม่ได้ไต่บันไดนั้น เป็นการดีที่ศึกษาเล่าเรียนในวัยเด็กเพราะสติปัญญานั้นดี ลูกไม่ได้จดจำใครอื่นในเวลานั้น ลูกทั้งหมดคือกุมาร ลูกไม่จำเป็นต้องทำสิ่งอื่นใด เพียงแต่ชื่อง่ายในการศึกษาเล่าเรียน ก็เท่านั้นเอง! เรือจะข้ามฟาก เพียงพอที่ไม่มีขีดจำกัดเท่านั้นผู้ที่ทำให้พวกเรากลายเป็นนายแห่งสวรรค์อธิบายสิ่งนี้กับพวกเรา ลูกมีรูปภาพในสิ่งที่ลูกต้องเป็น พ่อพูดว่า: ลูกจะกลายเป็นเทพด้วยการศึกษานี้ การแสดงนี้จะจบลงในเวลานี้ ผู้คนอยู่ในความมืดมิดที่สุด เวลานั้นลูกอยู่ในแสงสว่าง พ่อได้มาและปลุกลูกให้ตื่นจากการหลับใหล นี่เป็นการปลุกสติปัญญา ดวงวิญญาณ ให้ตื่น พ่อมาและปลุกลูก: ตื่นเถิด และทำความเพียรพยายามเพื่อดินแดนแห่งความสุข ผู้ที่เป็นของวงศ์สกุลของลูกก็จะเฝ้าแต่มาและจะเฝ้าแต่มีการขยายตัว ลูกสามารถคิดคำนวณว่าจำนวนมากเท่าไรที่กำลังกลายเป็นปวงประชาของลูก, แต่ไม่เลย! บ้างรับฟังอย่างมาก, ขณะที่ผู้อื่นจากไปหลังจากได้ยินเพียงเล็กน้อย ลูกไม่สามารถคิดคำนวณสิ่งใดได้ ลูกมีทุกสิ่งในสติปัญญาของลูกว่าใครกลายเป็นส่วนหนึ่งของลูกประจำขนาดใหญ่, ลูกประจำขนาดเล็ก มีการสร้างปวงประชาที่มั่งคั่งและปวงประชานิคมด้อยอย่างไร และใครกลายเป็นเช่นนั้น ที่นี้ ลูกได้รับการบอกถึงทุกสิ่งว่าใครจะกลายเป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินีหลักของสุริยวงศ์ ใครจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของจักรวรรดิและปวงประชามากเพียงไรที่ลูกสร้างขึ้น กิ่ง ก้าน และใบไม้ ฯลฯ ปรากฏออกมาจากตอนกลางของทั้งต้นไม้ นั่นคือวงจรของทุกศาสนาอย่างไร แม้กระทั่งในเวลาใบไม้เฝ้าแต่ปรากฏขึ้น โลกที่ไม่ตัวตนจะกลับมาว่างเปล่าอย่างสมบูรณ์แล้วหลังจากนั้นการทำลายล้างจะเกิดขึ้น นับล้านๆคนจะตายในสงครามใหญ่ จำนวนนับไม่ถ้วนจะตาย จำนวนมากมายก็จะตายที่นี้, แต่เพียงไม่กี่คนเท่านั้นที่จะมาและปกครองในยุคทอง เวลานั้นมีผู้คนมากมายอย่างยิ่ง ไม่มีแม้กระทั่งอาหารเพียงพอสำหรับพวกเขาเลย ลูกๆรู้ว่าบาบามาเพียงในยุคแห่งการบรรจบพบกัน พ่ออธิบายว่า: ลูกๆ ลูกต้องทำการกระทำเพื่อหาเลี้ยงชีพของลูกอยู่แล้ว จงเฝ้าแต่ขอคำแนะนำเกี่ยวกับทุกสิ่ง บัญชีกรรมของแต่ละคนนั้นเป็นของตนเอง เฝ้าแต่ขอศรัทธาจากศัลยแพทย์ที่คงอยู่ตลอดไป ท่านจะให้เขาเป็นส่วนตัวของแต่ละคน ได้มีการอธิบายแล้วว่าโลกนี้ได้จบสิ้นเรียบร้อยแล้ว เวลานั้นจดจำพอและเรือของลูกจะข้ามฟาก พ่อได้มาเพื่อทำลายนรกและก่อตั้งสวรรค์ เรากำลังให้คำแนะนำแก่ท่าน เรากำลังให้ศรัทธาที่เราได้รับจากศรีศรีแก่ท่านด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า: จดจำพอและลูกจะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่พอ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงมีความใส่ใจในการทำงานรับใช้ อยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อแม้กระทั่งขณะเจ็บป่วย จงเตือนผู้อื่นให้อยู่ในการจดจำระลึกถึง เฝ้าแต่ให้ท่านความรู้ด้วยปากของลูก
2. จงกลายเป็นลูกๆ ที่แท้จริง นั่นคือให้อยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียวเท่านั้น ตั้งแต่เช้าตรู่และไตรตรอมมหาสมุทรแห่งความรู้ อย่าได้จดจำผู้ใดอื่น

พร: ขอให้ลูกมีค่าต่อการได้รับการสรรเสริญโดยการผูกมัดแม้กระทั่งกับพระเจ้าด้วยพันธะแห่งความรักและความศรัทธา

ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเป็นที่จดจำกันมาว่าโกปปีแม้กระทั่งผูกมัดพระเจ้าด้วยพันธะ นั่นเป็นพันธะแห่งความรักและความศรัทธาซึ่งได้รับการจดจำกันมาว่าเป็นรูปภาพกิจกรรมที่สูงส่ง ในเวลานี้ลูกๆ ผูกมัดพระเจ้ายกกับต้นกัลปะ ด้วยเชือกของความรักและความศรัทธาและนี่คือสิ่งที่ได้จดจำกันมาในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เพื่อเป็นการตอบแทนสำหรับสิ่งนี้พ่อจึงวางเส้นเชือกแห่งความรักและศรัทธาไว้บนที่นั่งของบัลลังก์หัวใจของพ่อ พ่อทำให้ที่นั่งนั้นเป็นชิงช้าและให้แก่อีกๆ จงเฝ้าแต่แกว่งไกวอยู่ในชิงช้านี้

คติพจน์: ผู้ที่หล่อหลอมตนเองกับทุกสถานการณ์เป็นทองคำที่แท้จริง

***** โอม ชานติ *****